

3) (E. a. Antegn. 9.) Statsrevisionen har „henstillet“ til Rigsdagen, hvorvidt det Kunstakademiets Embedsmænd og Bestillingsmænd ifølge Lov af 29de December 1857 bevilgede Lønningstillæg skal udredes af Statskassen eller af Kunstakademiet selv. Det er os ikke klart, hvorfra Statsrevisionen mener, at Kunstakademiet skulde tage de fornødne Midler til at opfylde den omhandlede Lovs Forskrifter, og vi kunne derfor ikke med Statsrevisionen og Folkethingets Udvalg finde Spørgsmaalet tvivlsomt, saameget mindre som det allerede to Gange tidligere er afgjort af Rigsdagen.

4) (E. b. Antegn. 10.) Med Hensyn til en Udgift af 830 Rd. 72 sk., der var re-funderet Kunstfamlingerne af Finantserne, havde Folkethingets Udvalg paalagt Statsrevisionen for Statsregnskabet for 1859—60 at paasee, at denne Sum blev affortet i det Kunstfamlingerne for 1859—60 bevilgede Beløb. Naar Statsrevisionens Beretning om Statsregnskabet for 1859—60 Side 112 Antegn. 7 aldeles ikke berører denne Sag, tør Grunden dertil maafee søges deri, at det allerede af Bevarelsen til Antegn. 10 i Beretningen for Finantsaaret 1858—59 fremgaaer, at Berigtigelsen var foretagen, forinden den sidstnævnte Beretning var afgiven. Den i Folkethinget tilspøiede Beslutning vil isvrigt af sig selv bortfalde, uden at der bliver at gjøre Indstilling derom.

5) (E. c. Antegn. 11.) De af Folkethingets Udvalg i Anh. B Sp. 607 Nr. 5 fremsatte almindelige Bemærkninger angaaende de ikke ubetydelige Overstridelser paa Conto: „Det kongelige Theater og Capel“, kunne vi i alt væsentligt tiltræde. Vi skulle ikke undersøge, hvorvidt Statsrevisionen i sine Indstillinger har taget det tilbørlige Hensyn til den fra enhver anden offentlig Væsthyelse væsentlig forskjellige Stilling, som en Theaterbestyrelse nødvendigvis indtager, og som gjør det uundgaaeligt at indrømme den langt friere Hænder, end der ellers kan tilstaaes. Det er jo ogsaa netop dette Hensyn, som ligger til Grund for den forandrede Stilling, der er givet Theatret paa Finantsloven for 1859—60 og for de følgende Finantsaar. Den Omstændighed, at det foreliggende Regnskabsaar netop danner Overgangen fra den tidligere til den nu gjældende Ordning, har for os været en væsentlig Grund til at foreslaae Landstthinget at forandre Statsrevisionens Indstillinger overeensstemmende med de i Folkethinget vedtagne Beslutninger. Naar det Ministerium, under hvilket Overstridelserne have fundet Sted, ikke itide har søgt Dækning ved en Tillægsbevilling, maa vi med Folkethingets Udvalg være enige i, at dette finder sin tilstrækkelige Forklaring i den Omstændighed, at dette Ministerium ikke eksisterede længer paa den Tid, da Forslag til Finantslov og Tillægsbevilling indbragtes i Folkethinget. Forsaa vidt derimod Folkethingets Udvalg har meent, at den „correcteste Form“ til at bringe Sagen til Afgjørelse vilde være en Esterbevilling, da kunne vi ikke paa nogen Maade tilegne os denne Opfattelse. Der er ikke saa Exempler paa, at Rigsdagen har udstedt flere Poster af Tillægsbevillingslove og henviist dem til Statsrevisionen; men nu at gaae lige den modsatte Vej vilde efter vor Overbeviisning være ligesaa incorrect som stridende mod den Opfattelse, som Landstthinget i den Henseende har vedkjendt sig. Det maa derfor overlades Ministeriet paa anden Maade at søge at bringe Sagen til Afgjørelse.

6) (E. c. IV. Antegn. 25.) Den af Folkethingets Udvalg foreslaaede og af Folkethinget vedtagne Henviisning til Statsrevisionen for Statsregnskabet for 1859—60 af Regnskabet over Theatrets Ombygning bortfalder her (jfr. Statsrevisorerens Beretning om Statsregnskabet for 1859—60 Side 120—125 Antegn. 18).

7) (Missionscollegiet.) Den Udsgt, som der i forrige Samling viste sig til, at Missionsvæsenets Regnskab vilde kunne bringes ind under de almindelige Regnskabsregler, synes atter at være noget formørket. Den af Statsrevisionen foreslaaede Henviisning til Statsrevi-